

Volilna kampanja v Italiji postaja vsak dan bolj živahna

Indi Pacciardi poziva Moskvo, naj pristane na tristransko izjavo - Dvogovor med demokratizirani in fašisti v Arcinazzu - 14 list za poslansko zbornico ni bilo potrjenih

Dulles za podaljšanje zakona o trgovinskih dogovorih

Začela se je konferenca guvernerjev ameriških držav

(Od našega dopisnika)

ANSA. 4. — Danes so uradno javili podatke o številu list kandidatov, ki so jih pri nas sodišča odobrila po pomembnih volilnih okrožjih. Vseh 31 volilnih okrožjih v Italije v poslansko zbornico je bilo od 359 predloženih list odloženih 346. Potrjenih kandidatov je 6311, ker so jih sodne oblasti zavrnile 106 od 6417 predloženih.

Zaradi pomanjkanja potrebnih kvizitov (predvsem zaradi nepravilnosti pri podpisih predlagateljev list in podobno), je bilo zavrnjenih 13 okrožnih listov. Štiri med njimi pripadajo neodvisni socialistični zvezi (v okrožjih Brescia-Bergamo, Benevento, Videm-Belluno-Gorizia in Firenze-Pistoia). "Narodni in demokratični zvezi javnih namestencev" so zavrnili liste v okrožjih Brescia-Bergamo,

pagandistična stavba, ki jo gradi na zatrevanju o "slovesnih obveznostih".

Med večerajnimi predvolilnimi dogodki je zanimiv besedni dvoboj med demokratijskim podtajnikom Andreottiem in bivšim maršalom Grazianjem v Arcinazzo. Dejstvo, da je fašist Graziani kot improviziran govornik na demokratiškem volilnem zborovanju hvalil delo, ki ga je opravila De Gasperijeva vlada (medtem ko je isti dan javil MSI De Marsanov v Rimu vlado ostro kritiziral), vzbuja sum, da gre za dogovorjen klerikalno - fašistični manevar.

V Cuneu je govoril Saragat, ki je zagovarjal sodelovanje PSDI z demokratijski skupini povezani skupini s potrebo, da se prepreči prehajanje demokratijske stranke na vojski desničarske pozicije. Sa-

ragat je tudi polemiziral z Don Sturzom, ki je trdil, da tudi desničarska vlada v Italiji ne bi pomenila nevarnosti za demokracijo.

A. P.

„Foreign Office“
o Trstu

LONDON, 4. — Kot poroča ANSA, je predstavnik Foreign Office zanikal trditve listov „Manchester Guardian“, da vodi angleška vlada v Trstu politiko, ki je naklonjena independentističnim težnjam. „Dobro vemo, je dejal predstavnik —, da velika večina tržaškega prebivalstva ni independentistična. Predstavnik je dodal, da se stališče angleške vlade do Trsta ni spremenilo; Anglija ne namerava posredovati, temveč se omejuje na ugotovi-

tev, da je mogoče dokončno in trajno rešiti tržaškega vprašanja doseči samo z neposrednim sporazumom obeh priznanih detih držav.

K izjavi predstavnika Foreign Office, kot jo prinaša ANSA, samo to: vsak dan opazujemo in na lastni koži občutimo, da organi angleške vlade v Trstu izvajajo politiko povpiranja irendentizma in anksionizma in zadovoljevanja njegovih zahtev. Zato nas ta izjava ne more začuditi. Sicer pa je sam zdi, da ta izjava (ki je sicer nelogična, kar govori o sporazumu med prizadetima strankama in ob tem zagovarja stališče ene od njih med teh dveh strank) nikakor ni brez zveze z bližnjimi volnami v Italiji in De Gasperijskimi predložitelnimi potrebami

WASHINGTON, 4. — Guvernerji američkih držav (razen guvernerjev Floride, Illinoisa in Alabame, ki so zadržani) so razeli danes nad predstavitvijo

Einsehowerja napovedano dvodnevno konferenco posvečeno mednarodnim vprašanjem in njihovim vplivom na varnost v svetovni konferenci. Na tajni Ob otvoritvi je Eisenhower v svojem govoru poudaril, da ima vsaka lokalna vlada veliko odgovornost v sedanjem mednarodnem razmerju. Na konferenci, je obvestiti tudi guvernerje o delu informacij, s katerimi razpolaga vlada, in o nekaterih načrtih, ki jih vlada nastala s postavitvijo novih carinskih pregled v ZDA ječe trgovine iz zaveznikskih držav. Eisenhower je poudaril, med etresnim in škodljivim mednarodnim odmevom za ZDA, če bi kongres glasoval za omenjeni zakon. Priporočal je kongresu, naj se izogni kakršnekoli sklepa, dokler ne bo poseben odbor izvedenec, čigar ustanovitve je predlagal Eisenhower, proučil omenjena načrta.

D. Dulles poudaril, da

Danesnja »New York Times« pobježi predsednika Perona proti ameriškim spisnim agencijam, ki delujejo v Argentini, »absurdne« List pravi, da je popolnoma normalno, da diktator, ki sodeluje v podobnem položaju kot Peron, išče grešne kolute. »New York Times« opozarja nazaj, da lahko podobno razmišljanje oslabilo o neko, med ZDA po

Danes je Foster Dulles na konferenci počel o zunanji politiki, podtajnik za obrambo Robert Keyes o ameriških obrambnih načrtih, general Collins o vojaškem položaju ZDA, ravnatelj MSA Stassen o programih za pomoč tujini, pravosodni minister Brownell pa o notranji varnosti.

Collins je tajnik Foster Dulles je danes govoril pred finanč-

zdrava ameriška politika lahko mnogo napravi za enotnost v Evropi. Dodal je, da je uvoz nekaterega blaga škodil ameriški trgovini, tudi tako bi bilo škodljivo zmanjšanje ameriškega izvoza. Obširni sektorji ameriškega poljedelstva, industrije in na splošno ameriškega dela naslanjajo se na ameriške trgovinske zizga in vse te trgovinske stru- bi bile hudo prizadete, če se ne bi dovolilo drugim drža-

43 oseb ubitih pri letalski nesreči

KALKUTA, 4. — V soboto zvečer se je neko letalo na letalski pogan "Comet" s šestimi potniki zrušilo v plamen. Kmalu potem, ko je odletelo iz Kalkute. Nekaj kilometrov

Trstu in pozorni veleposlanik Italije v Jugoslaviji) v svojih spominih pravi strupe. po bical kot eno največjih na-
nak pravo to kolonialno ran-
janje Rima s svojo enajbto
Italije pokrajino, sveže o-
sobojeno Julijsko krajino.
In čeprav danes tisti nad ve-
važni del te pokrajine, ki mu
pravimo zona A, še vedno ni
epopolnoma ponovno osvoje-
jena, temveč je Rim v njeni
vrhovni upravi uideležen zve-
s dvema tretjinama, se po-
navlja ista stara pesem o ko-
mandiranju rimskih birokrat-
v našem mestu.

Takoj moramo povedati, da je takšno stanje tako po prvi svetovni vojni kot — sicer v bolj omejeni obliki — danes povsem logično: kapitalizem in imperializem sta razloka, ki je dosegla takih razsežnosti, da clerikalne klike, pač ne more drugače postopati, ker je tako ravnanje nujna posledica njenega bivanja, v katerem leži razlog njenega slehernega početja ne samo v

ANKETNA KOMISIJA KRITIZIRA francosko politiko v Indokini

Prestolnica Laosa vedno bolj ogrožena - Kambodža poudarja zahtevo po popolni neodvisnosti - Churchill o pomoči Indokinii

...Caserta, nacionalisti-
stranci u okrožju Lecce-
Bridisi-Taranto.

Kot je videti, je med zavrnjenimi listami precej takih, ki so vladi precej napoti; po-
je Corbinove liste je to pred-
Zveza neodvisnih social-
stov, ki ima v tej volilni
kampanji največje težave za-
tudi polen; ki ji jih mečajo z
vseh strani pod noge. V teh
primerih je precej razumljivo,
da se oblasti iskale diako v
leku.

V voltem okrožju Videm-
Bella-Belluno je bilo tudi
odvisnih socialistov (Cucchi
Magnani) razveljavljena z
smelnjivostjo, da je med pred-
stavi 118 tisk, za katere
bi o njeni predložitvi niso
predložila volivna potdi-
la. Predstavniki Neodvisne so-
cialistične zveze v Vidmu so
pri prefekturi vložili priziv.

Za volitve v senat je bilo
potrjenih 1996 kandidatov od
potrjenih 2037. Med skoraj
2000 potrjenimi kandidati je
en žensk, med njimi tu-
di dosežane članice senata
Angelina Merlini, Rita Monta-
gnana in Adele Bepi ter dose-
žane članica poslanske zbor-
nice Maria Tibaldi Chiesa.

Med

HANOI, 4. — Preteklo noč
so Vietnamovce čete ponovno
napadle postojanko Muong
Kua, ki je 140 km severno-
zahodno od prestolnice Luang
Prabang na reki Nam Ou.
Zdi se, da se bo to Vietnam-
ovce čete polastiti tega kraja,
je na važni poti za na-
daljnje prodiranje proti pre-
stolnici. Danes so opazili Viet-
minhovce čete, ki so korakale
v smeri Paksame na meji s
Tailandijo. Uradno so javili
tudi, da so Vietnamovce čete,
ki napredujejo proti Kham-
Mong, zapadle v tisoč.

Francosko-laoske izvidnice
so napravile iz Luang Prabang-
a nekoliko izvidniških po-
hodov in niso letale na sovra-
znika. Včeraj so francoska le-
tala odmetavala v Luang Pra-
bang orožje in strelivo s pa-
dal, kar je majhna letala, ki
v izvidniški službi niso neupo-
rabno, dokler ga ne popravijo
v tuzi.

Posvetovalni in ministrski
svet Kambodže sta soglasno
odobrila resolucijo, v kateri
se izjavlja, da se bo tamkajši
vlada, če bo prejela dovoljenje
za prihodni napadaluško po-
pno s Francijo čb bo Francija pri-
znala Kambodži popolno ne-
odvisnost.

Avstralski obrambni mi-
ster je izjavil, da bodo vsako
zahtevo za prihodni avstralski
napad na Japonsko skrbno

A map of Indochina showing the borders of China, Laos, and Vietnam. The map includes major cities like Nanking, Hanoi, Haiphong, and Luang Prabang. It also shows the Red River, Black River, and the Gulf of Tonkin. A scale bar indicates 200 statute miles.

Tunizijci o obćinsk

Konferenca o prometu v Gradcu

DUNAJ, 4. Danes se je začela v Gradcu konferenca "Družbe za proučevanje prometa", pri kateri so udeleženi tudi predstavniki Trsta in Italije. Na konferenci so razpravljali o turizmi, turizem vprašanjih, o vprašanih pristankih tarif itd. Ravnatelj tržaških javnih skladišč bo poročal o prometu tržaškega emporja. Eden od avstrijskih delegatov bo obrazložil stališče Avstrije v vprašanju konkurence med severnimi in južnimi pistnisi.

Peron otkriva

BUENOS AIRES, 4. — Argentinska policija je aretirala danes večje število oseb, ki jih dolžijo zarote proti zunanjemu ministru Remorinu in

je nacionalne države, temveč tudi z lastnimi pokrajini» v notranjosti države same. Tako je rešitev vprašanja takega ravnanja pri nas v odstranitvi predvsem protikoloničnega londonskega mešetarskega sporazuma, a za Italijo samo pa v odstranitvi reakcionarnega clerikalnega režima, ki ga bo moralo italijansko de-

ni pravi vzrok, ker da so mo-
rale biti razlike med njimi
mno go važnejše in globlje
ga značaja. Vsa uprava je po-
stala počasnejša od tedaj, ko
funkcionarji iz Rima se ni
bilo. Gradnja stanovanj s po-
močjo državnih dolgoročnih
posojil se je ustavila. Ladje
delništvo je v zastoju. V pro-
računu so zmanjšane nekatere
re važne postavke. Italijan-

**vojkotirali
v volitve**

kler bodo ZDA z denarjem in orožjem podpirale Cankajskaja. »ZDA – je dejal Bevan – oborožujejo napadalca proti deželi, ki je članica OZN. Če namreč Amerikanci oborožujejo Cankajskove ljudi, in če so ti ljudje v Burmi, potem je to napadalno delovanje proti prijateljski državi. Britanska laburistična stranka in socialistična internacionalna sta menja, da je prišel čas, da Cankajskaja izženo iz OZN».

Po teh besedah bi jim je

meja dolga do oskala, je Bevan dejal, da ne čuti nobenega sovražstva do Amerikancev, dodal pa je, da bi britansko ljudstvo moralo imeti možnost, da izrazi svojo željo, da ima vlado, ki ne bi bila odvisna od ameriških dolarjev.

Bevan je tudi opozarjal na nevarnost francoskega imperalizma v Indokini in zahteval, naj se vodstvo pogajanj za premirje na Koreji odvzame ameriškim generalom.

Če bi imeli namene polemizirati bi ga vprašali: Kaj si torej sraga jezite? No, omenili smo nezadovoljstvo republikanstov samih s funkcionarji, ki jih tako vtrajno kličeje v Trst že celo stoletje, ker b bilo pa težko niti boljšeje dokazanje, da v Trstu rimskih funkcionarjev prav zares niti ne me mara...

Ne njihi, ne njihove vojske niti njihovega sistema, niti njihovi karabinerjevo,

Komisija je pripravlila poročilo, ki kritizira zlasti sedeče: 1. Poročilo obsoja, da se po

...danes kampanja ni počivala, raznih ministrov in Sa-
...kominformisti govorila Nen-
...in Terraccini. Ta je dejal,
...se mu ne zdijo resnične
...terranje Die Gasperije ve-
...da je Italija l. 1945 pom-
...Moskvi nevtralnost, če se
...odpove reparacijam in delu
...italijanske vojne mornarice in
...pristane na italijansko stali-
...je vprašan razmejitve v
...njaki krajini. Terraccini je
...mil, da italijanska nevtral-
...ost toliko pomeni, da Rusom
...kakšnega predloga ne bi bilo tež-
...ko sprejeti, ko bi ga bila tež-
...ja vlada res postavila. V času,
...v katerem je govoril De Gas-
...je bil Togliatti še mini-
...italijanski vladi, kmalu
...kneze in je postal zunanji
...minister Pietro Nenni.

pradi razlike kurza piastre v Londoni na metropolitanskem podzemlju nastaja nedovoljno trgovanje z valuto in nadzorovanje nad tem je nezadostno. S. s. pretvezo sedanjih sovražnosti ostaja neodvisnost, ki se je priznala državam Francoske unije, pogostoma le teoretična. Na koncu priporoča poročilo večjo koncentracijo vojaških sredstev in večjo politično avtonomijo pridruženim državam.

Izzivani dokaz nemiroljivosti

Posvetovanje veliki

(Od našega dopisnika)

BEOGRAD, 4. — 2. maja

večer ko se je De Gasperi v francoski vladi odločil za vstop v francosko vlado, je bil v Franciji drugi turnus oskrajnih volitev. Volili so v 18.057 občin, kjer na volitvah prejšnjo nedeljo nobena stran, neodvisni in zmeri so po-
vračaj tržškega vprašanja
mimogrede dotaknil
je obrambni minister Pac-
naci nacel kar naravnost in
pono-

zavrnj nedavni De Gasperijev izjavljal, naj pristane na tristransko izjavo. Mnenja pa različna: nekrogov o tem, kaj se v Moskvi, naj tako pogostimi pozivstane na tristransko izjavo, se razlika. Precej splošno sodijo, da je glavni namen takih pozivov ustvarjanje težav Togliattiju in Nenniju, ki se služujejo kot nacionalistične orožja v propagandi proti De Gasperijevi vladi. Nekatere pozivi tako celo, da so ti namenjeni pogosti zato, ker se Rimu dejansko bojuje, da tristranska ugetulna pristati na tristransko predlog od 20. marca 1949, karji v tem primeru ne London, ker Washington zelo odklonljivo in De Gasperij ne bi tak pred volitvami znašel v tako nerodnem položaju, saj bi se podrla vsa njegova pro-

U džanski spodnji zborišti je gledalo polažaja v Indiji Churchill izjavil me drugim: «Vlada je nedvomno vzvemerjara zaradi polažaja v Laosu in je v temen stiku s prizadetimi vlada, toda je prebrana, da konferenca me predstavniki teh vlad ni potrebna.

Glede morebitne britanske pomoči francoskim četam je Churchill izjavil, da «so britanski čamej».

Dodal je, da britanski državno sledi dogodkom v Si-

Poveljstvo OZN predlaga Pakistan

pot nevtralnemu državu

KANUNENJOM, 4.

Harrison je na današnjem se-
stanku pri pogajanjih za Ge-
neralnu izjavi, da bi Pakistan
lahko bila nevtralna država, ki
bi mogla prevzeti nadzorstvo
nad kitajsko-korejskimi vojni-
mi ujutenjki, ki se priporo-
čajo v domovino. Toda po-
čelnik kitajsko-korejske dele-
gacije general Nam Il ni hotel
izjaviti, ali sprejme ali pa za-
vrže ta predlog.

General Harrison je izjavil,
da nima pomena, ali je izjavil
razpravljanje, če nasprotuje
izrecno ne povedo, ali so pri-
pravljeni sprejeti Pakistan za
nevtralno državo. Toda ge-
neral Nam Il je samo ponovil,
da je to njegova, da mora zdru-
ženo povedati, ali sprejme ali
ali je pripravljen to prejeti.
Kot je nevtralna država ujete-
ni, ki se je protivno repatriaciji
Po sestanku je general Har-
rison izjavil: "Po našem mne-
nju se doseže kakršni kol-
spoznanju, njegova izboda
odvisna od izbrane nevtralne

general Harrison, in da ne vi-
vrozka, da bi menjali post-
pek, ki je bil sprejet leta 1953.
Dodaj, da je britanska vlada
da v stiku in se vedno posu-
je, da bi ameriški vlado po-
položaja na Koreji.

O istem vprašanju je go-
ril tudi Churchill, ki je izjavil,
vil, da bi bila britanska vlada
zadovoljna, če bi za nevtr-
no državo izbrali Indijo ali
Pakistan. Zaključil je, da je
vidi vzrok, da bi morala
Britanija doseči sporazum, ta-
da bi moškega načeti sploš-
vprašanja o Koreji.

BONN, 4. —

Danes je imel
Adenauer triurno konferen-
co z voditelji parlamentarnih
skupin vladne koalicije.
konferenci je predsednik
mokršanski skupine V.
Brentano izjavil, da je prepo-
ščen, da bo tudi zvezni svet
(Bundesrat) ratificiral pon-
ske in pariske dogovore. Do-
je, da so govorili tudi o mo-
nosti prenosne vladne ko-
cije v Spodnji Saksii.

Po policijskim poročilu so v noči od 1. do 2. maj aretirali dve osebi, ki sta se poskušali približati avtomobilu zunanjega ministra Remorina, ki je stal pred ministrstvom. Po policijskem poročilu so pri obeh našli bombe, orožje in druge eksplozivne snovi. V ranca sta 32-letni industrijec Vicente Centurion, član konservativne stranke, in 23-letni Patricio Mario Cullen, član demokratične stranke. Policia pravi, da sta za svoj podvig uporabljala avto Marie Tomkinson de Christopherson, ki je zelo znana v visoki družbi argentinskega glavnega mesta. Vistoma poročilo so po policijskem poročilu našli pet parov tatranskih letalin.

Policia je izjavila, da je aretacija tih dveh oseb omogočala bolgarski obmejni organi zvali nove incidente na jugoslovansko bolgarski meji, so streljali na jugoslovanov, granicarje in vrgli celo bombo na jugoslovansko zemlje. Naslednjega dne isti organi izstrelili več strelcev iz pušk in avtomatov na južno mejo jugoslovanov obmejno karavolo. Medtem se v svetu govori o popuščenju napetosti in ko upajo, bo prišlo do razgovorov za medsejnu rešitev spornih mednarodnih problemov — ugotavlja nocojšnja «Borba» nadaljujejo vojaki sovjetskih satelitskih držav z izzivanjem jugoslovanskih narodov celotnega mednarodnega delavskega priznanja in mizejo na način pravo lice svoje nemilostne politike.

gocila odkriti terorističnega gibanja», s katerim sta bila baje povezana tudi dva mlada zdravnik, ki so ju aretirali prejšnjo noč. Poudarek na strankarski pripadnosti obeh aretiranec, ki ga je opazil v policijskem poročilu, daje slutiti, da pripravila Peron obsežno akcijo proti opozicijskim strankam.

Oba aretirana zdravnik, Jorge Firmat Lamas in Maria Elizalde, sta baje priznala, da sta izvajala teroristično delavnost in da sta odgovorna za tri eksplozije bomb, do katerih je prišlo v zadnjih tednih v Buenos Airesu. Po policijskem poročilu sta priznala, da sta nastavila bombo, ki je eksplozirala 2. marca na nekizvezniški postaji, ko se je predsednik Peron vračal z obiska v Cilu bombo, ki je eksplo-

Danes popoldne se je začela v jugoslovanskem derbiu nem tajništvu za zunanje zadeve posvetovalje sešev jugoslovanskih diplomatskih misli v Londonu, Parizu, Bonnu in Rimu. Posvetovalnjak, ki ga vodi državni tajnik za zunanje zadeve Koča Popović pripravlja se tudi drugim tudi pri tajni, državni svetniki in vojni čelniki, ki so bili v nekdanji zapadno evropskih držav v jugoslovanskem tajništvu za zunanje zadeve. Posvetovalje prisostuje tudi novomejski vni jugoslovanski veleposlanik v New Delhiju dr. Gojko Nikolić, ki bo v kratkem odtoval v Indijo. V Beogradu pravijo, da to posvetovalje izredno, temveč da spada v praksu državnega tajništva. Njegov glavni cilj je, da se šefi diplomatskih zastopništva

je satelitov SZ bnosti kominformovske politike

oslanikov v zahodnoevropskih državah

iz raznih zapadnoevropskih država poznatih međunarodno, upitani su da razpravljaju o aktualnim vprašanjih glede odnosov Jugoslavije z drugimi državami.

Iz Moskve poročajo, da je bil v okviru protokolarnih sprejemov šefov inozemskih diplomatskih misij, akreditiranih v Moskvi te dni sprejet pri sovjetskem znanjem ministru Molotovu tudi jugoslovanski odpravnik poslov v

šala prometne stike med državami Bliznjega vzhoda iz zapadno Evropo preko Jugoslavije.

Necol je odgovarjala v Veliko Britanijo delegacija MLO Beograda, ki bo obiskala mesto Cowentry. S tem bo videla obisk, ki ga je aprila letos napravila Jugoslovajski delegacija dela britanskega mesta Jugoslovansko delegacijo vodil podpredsednik MLO Beograda Sveta Popović.

Moskvi Dragojo Džurici. Razgovor je bil, kar trajal približno četrdeset ur, je bil, kar pravijo beograjski politični krogi, samojudnostnega značaja.

Zvezni izvršni svet je demantiral vest, ki jo je objavil zapadonemški list, ki je imel naslov "Merkur", češ da je šest ministrov zapadonemške vlade poslalo pozdrave ustaški konferenci v Münchnu ob proslavi obletnice tako imenovane NDH. V demantiju je rečeno, da nemški ministri niso poslali pozdravov, temveč nasprotno, poslali so pisma, v katerih so zavrnili, da bi prisostvovali proslavi ustaških zločincev v Münchnu.

Inozemski vojaški zastopniki v Beogradu — ataše za vojno pomoč ZDA brigadni general John Harmony, francoski vojaški ataše polk. Moreau Deville in ameriški vojaški ataše polk. Means so v izjavi Jugopressu poveljali dobri organizaciji prvomajske parade in brezhiben mimohod jugoslovanskih čet, vsi, ki imajo opazovalni parad — je izjavil Harmony — se strinjamo, da so vojaki in oprema izgledala izvrstno. Naš vtis je, da je bila ta parada boljše od lanske letne. Mimohod pehotnih in motoriziranih enot je bil izredno dobro organiziran in obinstvo je imelo dovolj moči

Zvezni izvršni svet je to sklenil nakupiti za vsoto 150.000 forintov, ki jih je dala Jugoslavija od Danske kot pomoč za ublažitev posledic lanskega suše, večje količine maščob na Danskem, Jugoslovansko podjetje za letalski promet bo odprlo 20. maja novo letalsko progo Beograd - Carigrad. Na tej mednarodni žranci progi bodo letala vozila dvakrat tedensko iz Beograda v Carigrad in obratno. Pričakujejo, da bo nova letalska proga znatno olaj-

SOVJETIZACIJA PODLOŽNIŠKIH OBOROŽENIH SIL

«Bolgarska» vojska

V primeru vojne z Zahodom je določena. Bolgariji važna vloga na levem krilu evropske porotitve sovjetških sil. Med tem ko bi sile drugih donavito - balkanskih držav verjetno uporabili proti srednji Evropi, naj bi bolgarska vojska skupno s sovjetiskimi silami izvedla napad v smeri proti Zvezki morju.

Borbena vrednost bolgarskih sil v službi Moskve sicer ni nizek, ni nekaj zanesljivega, vendar gotovo ni na tako nizki ravni kot na Madžarskem in Rumunskem, kjer bi mehanizirane politične koriste vojske splošno v primeru kakšne napade v potoku vojnih operacij. Manjša depresija morale bolgarskih silami izvira iz tega, da boljšje oborožitve in izboljšanja deloma iz tega razlikuje od drugih balkanskih narodov. Vendar ne moremo precejevati teh čimilitve, zlasti če pomislimo, da je pred kratkim general Ristov na nekem zborovanju komunistične stranke pritoževal, da vpliv stranke v vojski ni tak, da bi jamčili v razodstni meri za protizahodni borbeni duh.

Grešni kozel

za sinovke in parkljevo

Zahodni opazovalci že dobro vedo, da se na Madžarskem in Bolgariji sinovke in parkljevo, česar pa komunistični oblasti niso hotele priznati. Sedaj, ko je v epidemiji te bolezni razširila, da je to v današnje čase znano, so jo navedle tudi uradni priznali, kar pa na stalni način tajni niti ni grešnega kozla.

Uradno glasilo madžarske komunistične stranke «Szabad Nép» poroča, da je živinotopnik Miklos Feher «zlorabil svoj poklic» in povzročil epidemijo. Obsojili ga na 15 let zaporu in na zapleno celotne imovine, razen tega so mu še prepovedali izvajanje poklica za vedno.

Prva atomska elektrarna bo v kratkem zgrajena

Minister za dobave, Duncan Sandis, je včeraj v spodnji domski sploščili, da dela za prve atomske elektrarne v Windesore Sellafieldu v Cumberlandu dobro napredujejo. Dostavil je, da bo v centrali lahko dobavljali 6000 kilovatov električne energije, kar zadostuje za polnoma manjšega mesta.

Kot znano je minister Sandis včeraj opisal obrat te atomske elektrarne. Izkoristil bo energijo za proizvodnjo toplote in plin, ki bo s svojim pritiskom gonil električne generatore.

KAR VATIKAN DRUGJE SPREJEMA V JUGOSLAVIJI ODKLANJA

Pred kratkim so bili v Beogradu razgovori med Zvezno komisijo Zveznega izvršnega sveta in predstavnikmi rimskokatoliške cerkve. Pri komunisti je načeloval Boris Kraigher, drugi pa beograjski nadškof mons. Uješić. Namen razgovora je bil, urediti odnos med katoliško cerkvijo in državo. Dočim so se podobni razgovori med državami oblastimi in zastopniki pravoslavne, mohamedanske ter drugih cerkva kmalu in popolnoma zaključili, so se razgovori med Zvezno komisijo Zveznega izvršnega sveta in predstavnikmi rimskokatoliške cerkve kmalu in brez uspeha prekinili. To ni nič kaj čudnega. Dočim so vse ostale cerkve in katoliške cerkve v Jugoslaviji, ki, kakor tudi posredno drugod, le agencija Vatikan. Odnos Vatikan - Jugoslavije sploh in predvsem do nove Jugoslavije je dobro poznan. Zato nas ne more čuditi tudi to, da so se razgovori prekinili.

O razgovoru pravijo v ozrokih prekinitev je načelno, začne komisija, je Zveznega izvršnega sveta Boris Kraigher od dopisnika. Jugoslovanske agencije «Tanjug» izjavo, ki jo objavljamo v celoti.

Kadar govorimo o prekinitvi razgovorov, ki jih je imela prejšnja komisija Zveznega izvršnega sveta z zastopniki rimskokatoliške cerkve, se pojavlja pred nami več vprašanj. Predvsem se postavlja vprašanje, kaj smo mislili doseči s temi razgovori. Ali nas je gledalo prekinitev razgovorov v katoliški krog in nekatere njihovi predstavniki v oči predsednika Zveznega izvršnega sveta, ki so bili predstavniki jugoslovanske rimskokatoliške cerkve.

Kaj so razgovori pokazali in kako so predstavniki episkopata začeli razgovore? Predstavniki episkopata so začeli razgovore s povsem drugih postav. Razgovori niso začeli s stališča katoliškega razumevanja, da bi skupno iskali poti za normaliziranje cerkvenih razmer, s stališča iskanja možnosti za ustvaritev atmosfere, v kateri bi se mogla najti ureditve mnogih praktičnih vprašanj. Začeli so razgovore s stališča licitiranja v nove postavljane novih zakonov, ki zahtevajo celo spremembo državne ustave. Sicer

dijo težko, ki izvirajo iz zgodovinskih tradicij. Glede na to smo dali pobudo za razgovore in če bi bilo na njihovi strani razumevanje, bi od razgovorov lahko imeli rimskokatoliška samo koristi, kakor cerkev sama koristi tudi druge cerkve v naši državi, pa seveda glede na to tudi naša država sama.

Razgovore smo začeli v pričajanju, da so v rimskokatoliški cerkvi razumeli ljudi, zlasti med njimi duhovniki, pa tudi med nekaterimi njenimi predstavniki. Verjeli smo, da so taki razgovori mogoči in koristni tudi za nas, ker vemo, da so sedanjí napetosti odnosi posledica protijugoslovanskega angažiranja katoliškega klera v ranja dela katoliškega klera v svetovni vojni, medtem ko se en del celo še danes angažira v njihovi vojni, medtem ko se en del v našem redu v naši državi. Zato ni čudno, ako je vse to včasih dovelo do ekscesov in nepravilnih postopkov nekaterih naših ljudi na terenu, pa tudi zlasti proti posameznim zastopnikom rimskokatoliške cerkve. Ker so v zadnjem času nekateri vidnejši zastopniki rimskokatoliške cerkve, zlasti predstavniki, na obisku pri sebi januarja na obisku pri predsedniku republike, to je lojalnost do naše države, smo menili, da razgovori niso samo koristni, temveč tudi potrebni, da bi spoznali iskrenost teh ljudi in da bi ugotovili razloge, zaradi katerih se izjavljajo protijugoslovanski izjavi in njihovih najbolj pokornih predstavnikov v naši državi (Stepinac in podobni).

Kaj so razgovori pokazali in kako so predstavniki episkopata začeli razgovore? Predstavniki episkopata so začeli razgovore s povsem drugih postav. Razgovori niso začeli s stališča katoliškega razumevanja, da bi skupno iskali poti za normaliziranje cerkvenih razmer, s stališča iskanja možnosti za ustvaritev atmosfere, v kateri bi se mogla najti ureditve mnogih praktičnih vprašanj. Začeli so razgovore s stališča licitiranja v nove postavljane novih zakonov, ki zahtevajo celo spremembo državne ustave. Sicer

govorov nikogar izmed nas ne more biti presenečenje. No, to ne pomeni, da nismo s svoje strani storili vsega, kar je mogoče, da bi bili razgovori vendarle uspešni.

Predvsem se v teh razgovorih ni imel niti se ni mogel imeti namen, da bi prišlo do kakšnega sporazuma med cerkvijo in državo. Znamo je stvar, da pri nas ne gre za kakšen splošen ali dokončen sporazum. Problem ni v tem, da bi dosegli tak sporazum, temveč gre za vprašanje skupnih privržencev, nadaljnje normaliziranje odnosov, za simbolično neovirano delo in svobodno življenje vseh veroizpovedi, med njimi tudi rimskokatoliške, v položajih ustavnih načel in drugih zakonov socialistične Jugoslavije. Frakcija v Jugoslaviji dokazuje, da se ti problemi gotovo morejo urediti, ker so bili že uspešno urejeni s pomočjo drugih cerkva in veroizpovedi pri nas, kar je jasno dokazalo tudi delo komisije s predstavnikmi ostalih cerkvenih organizacij, zlasti pravoslavne in islamske, ki je bilo razporejeno lahko, naglo in zelo uspešno končano. Ker se ti problemi s vsemi cerkvami rešujejo na podlagi istih načel, je povsem razumljivo, da bi se na isti podlagi mogli voditi uspešni razgovori tudi z zastopniki rimskokatoliške cerkve.

Če bi bilo razumevanje

Kakšna je osnova in kakšna so načela, na podlagi katerih rešujemo te probleme z vsemi ostalimi cerkvami. Predvsem stoji na stališču, da so vsi verniki kakor tudi njihovi duhovniki, državljani naše države, pa so zato tudi zainteresirani na uspešnem razvoju naše države in na razvoju takega reda v naši državi, ki je življenjska zahteva ogromne večine prebivalstva naše države, 98% prebivalstva naše države, ki je to nekeje naglasil tudi Tito. Če je stvar taka, je naravno, da se bo morala prejšnja slej s tem dejstvom sprijazniti tudi rimskokatoliška cerkev. Njena stvar je, da išče pot, kako bi to dosegla, naša stvar pa je, da ji pri iskanju te poti gremo naproti in da se z njo dogovorimo o sredstvih in načinih, kako bi jim omogočili, da čim hitreje prebro-

Po mirovni pogodbi bi Bolgarija ne smela imeti več kot 60.000 mož, ima jih pa nad 220.000. Štirje armadni zbori imajo 12 pehotnih divizij in dve oklopni diviziji. Treba je dodati še letalske polke in pomožne oddelke. Sovjetske dobave najraznovrstnejšega orožja so v Bolgariji sorazmerno večje kot v drugih podložniških državah, zlasti ker domača vojna industrija ni razvita. To seveda le pospešuje sovjetizacijo vojske.

General Mihajlov, podpredsednik bolgarske vlade, je lani izjavil: «Bolgarska ljudska vojska izboljšuje svoj ustroj in se organizira prav tako kot je storila med vojno in kot to dela slavna vojska Sovjetske zveze». Tehnično vezbanje bolgarskega vojaka je torej ozko povezano z njegovo politično vzgojo, povsod se uveljavlja sovjetska vojaška doktrina. General Pančevski, obrambni minister, je izjavil: «Neobhodno potrebno je, da vsi borci in njihovi poveljniki trdno delajo za izboljšanje svoje vojaške in politične vzgoje; treba je, da vedo, zakaj se morajo hrabro boriti in proti komu morajo uporabiti orožje, ki se jim zaupa».

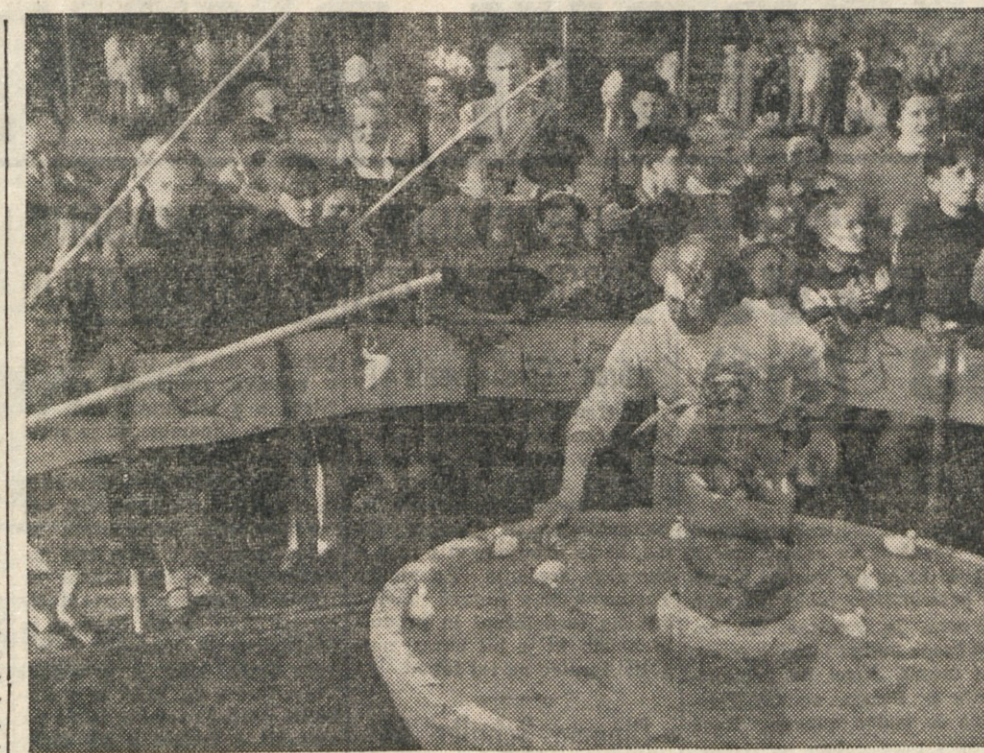
Pančevski se je udeležil druge svetovne vojne kot sovjetški častnik. Torej «dober Bolgar» sedanega časa, na katerega se lahko obrameno ministrstvo popolnoma zanesa. Nadaljnja v Sovjetski zvezi «zgrajena» bolgarska sta generala Zakharjev in Kabašev od katerih prvi poveljuje letalsko, drugi pa vojsko velikih formacij, pa tudi mnogih manjših oddelkov je v rokah popolnoma sovjetiziranih Bolgarov, vrh tega je vsakemu vojaškemu poveljniku dodeljen politični poveljnik, ki je bolj zamenjati kot Sovjeti sami. Politični poveljnik nekega armadnega zbora je na primer general Atanasov, ki je prišel leta 1944 v Bolgarijo kot sovjetški polkovnik. Kariera tega moža je nekoliko drugačna kot kariera večine novih satelitskih generalov; prej namreč ni bil kovinar, ampak pastir. Mladi Steriu Atanasov je v Lubimecu, na bolgarsko - turški meji, pasel ovce, ko je bil polkovan v vojaško službo. Vojaško življenje mu ni ugalajlo, svoje vojaške sposobnosti je pokazal s tem, da je dezertiral. Bilo je to leta 1924, razmere za razbojništvo v bolgarskih gorah so bile takrat ugodne. Več kot 10 let je bil Atanasov član tolpe proslulega Mitu Ganeva. Leta 1935 so mu postala leta prevozna in je zato z nekaterimi tovariši pobegnil v Jugoslavijo, od tu pa v Sovjetsko zvezo, kjer so kmalu pri- merno ocenili njegove sposobnosti.

Duševni voditelji te vrste so tudi na poveljniških položajih divizij, polkov, bataljonov, ima jih pa nad 220.000. Štirje armadni zbori imajo 12 pehotnih divizij in dve oklopni diviziji. Treba je dodati še letalske polke in pomožne oddelke. Sovjetske dobave najraznovrstnejšega orožja so v Bolgariji sorazmerno večje kot v drugih podložniških državah, zlasti ker domača vojna industrija ni razvita. To seveda le pospešuje sovjetizacijo vojske.

General Mihajlov, podpredsednik bolgarske vlade, je lani izjavil: «Bolgarska ljudska vojska izboljšuje svoj ustroj in se organizira prav tako kot je storila med vojno in kot to dela slavna vojska Sovjetske zveze». Tehnično vezbanje bolgarskega vojaka je torej ozko povezano z njegovo politično vzgojo, povsod se uveljavlja sovjetska vojaška doktrina. General Pančevski, obrambni minister, je izjavil: «Neobhodno potrebno je, da vsi borci in njihovi poveljniki trdno delajo za izboljšanje svoje vojaške in politične vzgoje; treba je, da vedo, zakaj se morajo hrabro boriti in proti komu morajo uporabiti orožje, ki se jim zaupa».

Pančevski se je udeležil druge svetovne vojne kot sovjetški častnik. Torej «dober Bolgar» sedanega časa, na katerega se lahko obrameno ministrstvo popolnoma zanesa. Nadaljnja v Sovjetski zvezi «zgrajena» bolgarska sta generala Zakharjev in Kabašev od katerih prvi poveljuje letalsko, drugi pa vojsko velikih formacij, pa tudi mnogih manjših oddelkov je v rokah popolnoma sovjetiziranih Bolgarov, vrh tega je vsakemu vojaškemu poveljniku dodeljen politični poveljnik, ki je bolj zamenjati kot Sovjeti sami. Politični poveljnik nekega armadnega zbora je na primer general Atanasov, ki je prišel leta 1944 v Bolgarijo kot sovjetški polkovnik. Kariera tega moža je nekoliko drugačna kot kariera večine novih satelitskih generalov; prej namreč ni bil kovinar, ampak pastir. Mladi Steriu Atanasov je v Lubimecu, na bolgarsko - turški meji, pasel ovce, ko je bil polkovan v vojaško službo. Vojaško življenje mu ni ugalajlo, svoje vojaške sposobnosti je pokazal s tem, da je dezertiral. Bilo je to leta 1924, razmere za razbojništvo v bolgarskih gorah so bile takrat ugodne. Več kot 10 let je bil Atanasov član tolpe proslulega Mitu Ganeva. Leta 1935 so mu postala leta prevozna in je zato z nekaterimi tovariši pobegnil v Jugoslavijo, od tu pa v Sovjetsko zvezo, kjer so kmalu pri- merno ocenili njegove sposobnosti.

Nasilno »prekrščevanje« pravoslavnih Srbov, ki se je ob podpori Stepinca in njegove visoke duhovščine vršilo v Pavelčevi ustaški NDH.

S prvomajске proslave na stadionu «Prvi maj» — Otroška zabava.

BLODNE FANTAZIJE ZAKRKNJENEGA VOJNEGA ZLOČINCA

Pavelčeva NDH še vedno obstaja

Pobezanost Vatikana z ustaši - «Settimo Giorno» se topi od samoljubja nad besedami poglavarja ustaških koljašev - Lino Pellegrini stalno obiskuje Pavelčeva v raznih južnoameriških deželah

V prvi povojni dobi, ko so bili zločini kvislinske vlade tako imenovane «Nezavisne države Hrvatske» še tako živi in boleli, in ko se je «vodja» države — enodnevni ter vsa vrsta njegovih skrivencev in opredeljevalci, da jih ne bi demokracije sile poklicale k obratni, ko pa je prvi strah minil,

in ko so si tudi druge plašne reakcionarne sile v svetu spet nekoliko pomagale, so začeli spet dvigati svoj greben. Povsem jasno, da je bila tarča njihove nove »borbe« spet Jugoslavija, njen red in njeno ljudstvo. Včasih si je Pavelčeva družina izbrala za svoje protijugoslovansko propagandno

sredstvo razne reakcionarne ustanove, ki se nosijo demokratsko etiketo. Včasih pa so višje in močnejše reakcionarne sile izbrale Pavelčevce druge razvidna tudi potvorb, saj pravi, da pozdravlja (škof Koestner, namreč) »sinove in hčere hrvatskega naroda, ki so bili preganjeni iz ljubljene domovine. Saj vendar tako gošče škof, kot prav gotovo vsakdo, ki hoče trezno misliti, ne more zamenjati ustaških klavcev s sinovi in hčerami hrvatskega naroda. In ta mladež zares ni hrvatska, ampak ustaška in med ustaštvom in hrvatskim narodom je velikanska razlika. Gre torej za to, da se rehabilitira, ponovno moralno dvigne in ohrabri vojska, ki naj bi v določenem trenutku bila pri roki. Ne vemo in ne maramo ugovarjati. Kdor pozna zgodovino katoliške cerkve, dobi inkvizicije in »povodje« katoliških »oznanjevalcev resnice« v času koloniziranja severne in južne Amerike, si bo sam ustvaril mnenje, ki pravi gotovo ne bo daleč od resnice.

Ustaški NDH v Bonni

Zato pustimo sedaj celovskega škofa in pogledimo v Bonn. Se ni mesec tega, ko je tamkajšnja skupina ustaških beguncev, ki je s svojim begom pred jugoslovansko armado srečno odnesla pete s svojimi gospodari nacisti ter se zadržala v tem delu Nemčije, tu proslavila obletnico ustanovitve svoje »države«. Ti ustaši tudi niso hoteli proslavljati svojega »velikega« praznika sami. Zato so na proslavo povabili nič manj in nič več kot ministre nemške bonnske vlade in neke višje funkcionarje. Vsaj kot poročajo iz Bonna, se »proslava« ni udeležil nemški minister, niti uradno kak funkcionar. Za druge ne vemo, vendar bi ne bilo prav nič čudnega, če bi jim na tej »proslavi« delal družbo tudi kak njihov bivši tovarš v klavnu, kak SS-ovski klavec iz divizije »Prinz Eugen«, ali pa kak drug pobratim v kaki drugi uniformi, pa četudi škrlatne barve.

Nekaj podobnega se je baje zgodilo tudi v Rimu. Toda opogovore tega bi nas brez haka zamudilo, kajti v »proslavi« skoraj ni bistvene razlike. Vsaj kot poročajo iz Bonna, se »proslava« ni udeležil nemški minister, niti uradno kak funkcionar. Za druge ne vemo, vendar bi ne bilo prav nič čudnega, če bi jim na tej »proslavi« delal družbo tudi kak njihov bivši tovarš v klavnu, kak SS-ovski klavec iz divizije »Prinz Eugen«, ali pa kak drug pobratim v kaki drugi uniformi, pa četudi škrlatne barve.

Staro znanca

Pomudili se bomo raje pri našem drugem, ki pa verjetno tudi spada v več ali manj organizirano in iz istega središča vedno sinhronizirano protijugoslovansko gonjo, ki teži za oživljanjem morebitnih rezervnih ciljev, ki naj bi v ugodnejšem trenutku postali aktualnejši. Zakaj gre?

Vaska revija in časopis navadno varčuje s prostorom in zato objavlja le to, kar meni, da je najpotrebnejše in najvažnejše. In glej, italijanski ilustrirani tednik «Settimo Giorno» ki izhaja v Milano, je pred kratkim posvetil najbolj kravemu kvistulju, kar jih pozna novejša zgodovina, nič manj kot tri svoje dragocene strani. Gre tu za intervju, ki ga je njegov dopisnik, Lino Pellegrini, imel s Pavelčevim, kot kaže, v Bogoti v Kolumbiji.

Lino Pellegrini in Pavelčeva stara znanca, saj sam Pellegrini trdi, da ga je spoznal leta 1941 v Zagrebu. To pomeni, da je bil Pellegrini verjetno fašistični novinar ali pa fašistični funkcionar. Na vsak način pa eden od tistih, ki so se kot hijene prikradli iz Italije na Balkan ter pomagali Pavelčevi v njegovi kravri roboti proti jugoslovanskemu ljudstvu. Da veže novinarja Pellegrinija z zločincem Pavelčevim nam ožje poznavstvo, nam dokazuje to, da se je zadržal leta, kot sam pravi, sicer z njim se v Urugvaju, Peruju, Kolumbiji in Argentini.

Sedaj trdi, da se je srečal z njim v nekem južnoameriškem mestu. Toda nekaj neopredelnosti bi mu to trditve

verjetno izpodbilo, ali pa vsaj dokaj kompromitiralo koga drugega. Na eni objavljenih fotografij, ki ilustrirajo članek, vidimo ob strani, za Pavelčevim, tudi sliko sedanega predsednika italijanske republike, Einaudija. Zato se kar sama od sebe pojavljajo, sledeča vprašanja: Ali ni morda zločinec Pavelčev, ki ga je italijanski novinar srečal že v tistih južnoameriških državah — kar pomeni, da Pavelčev mnogo potuje — prišel po natoku tudi v Italijo, da bi si malo boljše ogledal razmere? Kajti zelo težko bi bilo verjeti, da bi bil Pavelčev, ki je sicer preživel v Italiji mnogo let, tako velik italijanski patriot, da bi si v svojem stanovanju obesil na steno sliko predsednika italijanske republike. Če bi nad njegovo glavo visela na zidu slika pokojnega duceja, bi bilo to bolj razumljivo, saj sta si bila precej sorodna. Toda Einaudij in Pavelčev, ne, ta dva verjetno ne gresta skupaj. In če je bilo srečanje zares nekeje v Južni Ameriki, ali ni bilo to v kaki italijanski ustanovi, kot n. pr. v italijanskem poslatstvu ali konzulatu? Kajti nihče ne bo verjel, da je Južna Amerika preplavljena s slikami predsednika italijanske republike.

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

celovški škof dr. Jožef Koestner je prejel pokroviteljstvo ustaškega zborovanja ob obletnici ustanovitve Pavelčeve »Neodvisne države Hrvatske«. Ob tej priložnosti so ustaši izdali posebno brošuro z naslovom «Croatica», iz katere objavljamo dve fotokopiji. Iz obeh fotokopij je razvidna vloga celovskega škofa na tem ustaškem zborovanju, ki so ga avstrijske oblasti dovolile s pogojem, da bo imelo zborovanje uradni naslov «Katoliški kongres». Iz «blagoslova», ki ga je dal celovski škof temu kongresu, je razvidna očitna potvorb, ko pravi, da pozdravlja sinove in hčere hrvatskega naroda, ki so bili preganjeni iz ljubljene domovine. Tudi celovskemu škofu — in

ran vstop na njihovo ozemlje), se je ves svet počutil zares nekega olajšanja. Kljub temu pa je bil, kot razumljivo, še vedno pod vtisom vrste dejstev, ki so bila v nasprotju z vsem, kar so namkrat začeli govoriti in objavljeni. Vsa napredna svetovna javnost pričakuje nadaljnji razvoj dogodkov, ki naj bi v kratkem pokazali ali gre tudi tokrat samo za navaden taktičen manevar, ali pa so naslednji pokoljenega Stalina v resnici prišli do spoznanja, da jih dosežanja politična smer ne more privedi nikamor, in je zato potrebno poskusi drugo, sedanjim pogojem in okoliščinam primernejšo pot.

Pri tem pa, ko na Zapadu tako simplistično pripisujejo največjo težo in važnost raznim izključno subjektivnim čimilitvam, pa hote ali nehoti pozabljajo, da tudi Stalinu niso narekovali njegove politične samo njegove osebne želje in volja, temveč, da je zraven tega — in to odločilno — narekovala Sovjetski zvezi takšen razvoj tudi samo objektivni dejavniki, ki so bili v njegovi svojo relativno zastoletostjo potiskalo vs razvoj v nepravo smer, se posebno, ker se temu zavestni subjektivni čimilitvi niso znali, ali pa niso hoteli postaviti po robu. To pa je ustvarilo sistem — despotični absolutizem pečice zbirko izključnih oligarhij, hegemonijo nove birokratske kaste državnih uradnikov nad ogorčeno večino neposrednih proizvajalcev. In če naj se ta sistem odpravi, so potrebni vsi drugi ukrepi in dejanja, kot pa je to navadna izmenjava ljudi v vrhovih tega strahotnega aparata. Če pa sistem ostane, so vse lepe besede o pripravljenosti na spravo, ali niso v resnici so pokazali Sovjeti, vsaj v začetku neko pripravljenost. In kje bi to mogli lepše, kakor prav v primeru Koreje, ki poleg nemškega in nekaterih drugih vprašanj, predstavlja danes osrednji ter ob enem najobčutljivejši vozle vse svetovne politike, od katerega rešitve je v dobrih mislih odvisna ali bo dosežena trenje in napetost popustila ter se bo človeštvo zagotovo potreben mir, ali pa se bo hladna vojna nadaljevala, se stopnjevala ter se končno spremenila v ogorčen spopad, kakršnega svet še ni doživel.

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

ZATRJEVANJE O MIRNEM SOŽITJU STVARNOST ALI BAJKA?

KAD HOČE SOVJETSKA ZVEZA?

Ko se je nedolgo tega izne-nada začul iz Moskve glas — človeku se je zdelo kot bi sanjal — ki je nepričakovano oznanil novo, strnjeje obdobje v mednarodnih odnosih, je vsa svetovna javnost radovedno prisluhnila.

Ko so torej v Kremli že noč spremenili svoj običajni ton in izrazoslovje in pričeli vsi navidez mehki in dobri ponujati krog, zagotavljajoč, da so pripravljeni na spravo: da si žele, da se spoznamo rešijo nekatera vprašanja, ki so doslej stalno preprečevala sleherni možnost mednarodnega razvoja v smeri splošne pomiritve in plodnejšega sodelovanja v svetu; ko so stali v tem duhu nekatere konkretne predloge in izključno subjektivnim čimilitvam, pa hote ali nehoti pozabljajo, da tudi Stalinu niso narekovali njegove politične samo njegove osebne želje in volja, temveč, da je zraven tega — in to odločilno — narekovala Sovjetski zvezi takšen razvoj tudi samo objektivni dejavniki, ki so bili v njegovi svojo relativno zastoletostjo potiskalo vs razvoj v nepravo smer, se posebno, ker se temu zavestni subjektivni čimilitvi niso znali, ali pa niso hoteli postaviti po robu. To pa je ustvarilo sistem — despotični absolutizem pečice zbirko izključnih oligarhij, hegemonijo nove birokratske kaste državnih uradnikov nad ogorčeno večino neposrednih proizvajalcev. In če naj se ta sistem odpravi, so potrebni vsi drugi ukrepi in dejanja, kot pa je to navadna izmenjava ljudi v vrhovih tega strahotnega aparata. Če pa sistem ostane, so vse lepe besede o pripravljenosti na spravo, ali niso v resnici so pokazali Sovjeti, vsaj v začetku neko pripravljenost. In kje bi to mogli lepše, kakor prav v primeru Koreje, ki poleg nemškega in nekaterih drugih vprašanj, predstavlja danes osrednji ter ob enem najobčutljivejši vozle vse svetovne politike, od katerega rešitve je v dobrih mislih odvisna ali bo dosežena trenje in napetost popustila ter se bo človeštvo zagotovo potreben mir, ali pa se bo hladna vojna nadaljevala, se stopnjevala ter se končno spremenila v ogorčen spopad, kakršnega svet še ni doživel.

Pri tem pa, ko na Zapadu tako simplistično pripisujejo največjo težo in važnost raznim izključno subjektivnim čimilitvam, pa hote ali nehoti pozabljajo, da tudi Stalinu niso narekovali njegove politične samo njegove osebne želje in volja, temveč, da je zraven tega — in to odločilno — narekovala Sovjetski zvezi takšen razvoj tudi samo objektivni dejavniki, ki so bili v njegovi svojo relativno zastoletostjo potiskalo vs razvoj v nepravo smer, se posebno, ker se temu zavestni subjektivni čimilitvi niso znali, ali pa niso hoteli postaviti po robu. To pa je ustvarilo sistem — despotični absolutizem pečice zbirko izključnih oligarhij, hegemonijo nove birokratske kaste državnih uradnikov nad ogorčeno večino neposrednih proizvajalcev. In če naj se ta sistem odpravi, so potrebni vsi drugi ukrepi in dejanja, kot pa je to navadna izmenjava ljudi v vrhovih tega strahotnega aparata. Če pa sistem ostane, so vse lepe besede o pripravljenosti na spravo, ali niso v resnici so pokazali Sovjeti, vsaj v začetku neko pripravljenost. In kje bi to mogli lepše, kakor prav v primeru Koreje, ki poleg nemškega in nekaterih drugih vprašanj, predstavlja danes osrednji ter ob enem najobčutljivejši vozle vse svetovne politike, od katerega rešitve je v dobrih mislih odvisna ali bo dosežena trenje in napetost popustila ter se bo človeštvo zagotovo potreben mir, ali pa se bo hladna vojna nadaljevala, se stopnjevala ter se končno spremenila v ogorčen spopad, kakršnega svet še ni doživel.

Trenutno je torej svet mišljenja, naj bi Sovjeti dokazali iskrenost svojih besed z dejnili. V resnici so pokazali Sovjeti, vsaj v začetku neko pripravljenost. In kje bi to mogli lepše, kakor prav v primeru Koreje, ki poleg nemškega in nekaterih drugih vprašanj, predstavlja danes osrednji ter ob enem najobčutljivejši vozle vse svetovne politike, od katerega rešitve je v dobrih mislih odvisna ali bo dosežena trenje in napetost popustila ter se bo človeštvo zagotovo potreben mir, ali pa se bo hladna vojna nadaljevala, se stopnjevala ter se končno spremenila v ogorčen spopad, kakršnega svet še ni doživel.

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

(Se nadaljuje)

